

Lc 16,1-13

16:1 Đức Giêsu còn nói với các môn đệ rằng: "Một nhà phú hộ kia có một người quản gia. Người ta tố cáo với ông là anh này đã phung phí của cải nhà ông.

16:2 Ông mới gọi anh ta đến mà bảo: "Tôi nghe người ta nói gì về anh đó? Anh hãy phúc trình về công việc quản lý của anh, vì từ nay anh không được làm quản gia nữa !"

16:3 Người quản gia liền nghĩ bụng: "Mình sẽ làm gì đây? Vì ông chủ đã cất chức quản gia của mình rồi. Cuộc đất thì không nổi, ăn mày thì hổ ngươi.

16:4 Mình biết phải làm gì rồi, để sau khi mất chức quản gia, sẽ có người đón rước mình về nhà họ!".

16:5 "Anh ta liền cho gọi từng con nợ của chủ đến, và hỏi người thứ nhất: "Bác nợ chủ tôi bao nhiêu vậy?"

16:6 Người ấy đáp: "Một trăm thùng dầu ôliu". Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi".

16:7 Rồi anh ta hỏi người khác: "Còn bác, bác nợ bao nhiêu vậy?" Người ấy đáp: "Một ngàn thùng lúa". Anh ta bảo: "Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi".

16:8 "Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.

16:9 "Phần Thầy, Thầy bảo cho anh em biết: hãy dùng tiền của bất chính mà tạo lấy bạn bè, phòng khi hết tiền hết bạc, họ sẽ đón rước anh em vào nơi ở vĩnh cửu.

16:10 Ai trung tín trong việc rất nhỏ, thì cũng trung tín trong việc lớn; ai bất lương trong việc rất nhỏ, thì cũng bất lương trong việc lớn.

16:11 Vậy nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng tiền của bất chính, thì ai sẽ tín nhiệm mà giao phó của cải chân thật cho anh em?

16:12 Và nếu anh em không trung tín trong việc sử dụng của cải người khác, thì ai sẽ ban cho anh em của cải dành riêng cho anh em?

16:13 "Không gia nhân nào có thể làm tôi hai chủ, vì hoặc sẽ ghét chủ này mà yêu chủ kia, hoặc sẽ gắn bó với chủ này mà khinh dể chủ nọ. Anh em không thể vừa làm tôi Thiên Chúa, vừa làm tôi tiền của được".

TIỀN BẠC TẠO LẤY BẠN HỮU

“Hãy dùng Tiền Của bất chính mà tạo lấy bạn bè... họ sẽ đón rước anh em vào nơi ở vĩnh cửu.” (Lc 16,9)

Suy niệm: “Tiền bạc không tạo nên thành công, tự do mới tạo nên thành công ấy” (Nelson Mandela, cố tổng thống Nam Phi). Ta không thể từ bỏ tiền bạc, vì tiền bạc cần thiết cho các sinh hoạt đời sống của ta. Tuy nhiên, ta cũng không để mình bị cuốn hút theo trào lưu mua đồ dùng chất lượng cao, sắm tiện nghi hàng hiệu, để rồi bị áp lực phải kiếm tiền, đến nỗi xao lãng việc thờ phượng Chúa, cũng như sống nhân nghĩa với tha nhân. Ta được Lời Chúa khuyên cáo phải khôn ngoan, nhạy bén, tự do với tiền bạc, sử dụng tiền bạc ấy tạo tình thân, lòng yêu thương, bạn hữu với người khác. Lúc ấy, tiền bạc được coi như người đầy tớ tốt phục vụ cho cùng đích hạnh phúc đời đời của ta.

Mời Bạn: “Người khôn ngoan nên có tiền bạc trong đầu, nhưng không ở trong tim” (Nhà văn J. Swift). Có tiền bạc trong đầu để biết khôn ngoan sử dụng, nhưng không để quả tim quyền luyến, không bị trói buộc với tiền bạc, hầu có thể dễ dàng cho đi mà không cần đền đáp, để quảng đại chia sẻ với những người nghèo khó. Bạn có bị áp lực phải có tiền để thỏa mãn các nhu cầu đời sống tiện nghi, vật chất không? Bạn sẽ phản ứng thế nào trước áp lực ấy, để có thể sống trung tín với Lời Chúa dạy?

Sống Lời Chúa: Mỗi tháng tôi dành một số tiền tiết kiệm để giúp đỡ người nghèo, đóng góp cho các chương trình thiện nguyện.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa Giê-su, Chúa dạy con không làm tôi hai chủ, không đặt tiền của làm vị thần chi phối đời sống mình. Xin giúp con biết sử dụng tiền bạc để tạo lấy tương quan tốt đẹp với người anh em. Amen.*